

ECLI:NL:CRVB:2007:BB4590

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	28-09-2007
Datum publicatie	02-10-2007
Zaaknummer	05-6758 WAO
Rechtsgebieden	Bestuursrecht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	WAO-schatting.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

05/6758 WAO

Centrale Raad van Beroep

Meervoudige kamer

U I T S P R A A K

op het hoger beroep van:

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: appellant),

tegen de uitspraak van de rechtbank Haarlem van 13 oktober 2005, 05/565 (hierna: aangevallen uitspraak),

in het geding tussen:

[betrokkene], wonende te [woonplaats] (hierna: betrokkene),

en

appellant.

Datum uitspraak: 28 september 2007

I. PROCESVERLOOP

Appellant heeft hoger beroep ingesteld en betrokkene heeft een verweerschrift ingediend, waarop door appellant is gereageerd.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 24 augustus 2007. Voor appellant is verschenen mr. E.G. van Roest. Betrokkene is niet verschenen.

II. OVERWEGINGEN

Bij besluit van 17 september 2004 (hierna: kortingsbesluit) heeft appellant aan betrokkene meegedeeld dat de aan hem per 29 augustus 2003 naar een mate van arbeidsongeschiktheid van 80% of meer toegekende WAO-uitkering in verband met inkomsten uit arbeid per 1 maart 2004 zal worden uitbetaald alsof sprake is van een mate van arbeidsongeschiktheid van 55-65%.

Bij besluit van eveneens 17 september 2004 (hierna: herzieningsbesluit) heeft appellant in het kader van de eerstejaars WAO-herbeoordeling - op basis van aan betrokkene voorgehouden voorbeeldfuncties die hij met zijn medische beperkingen moet worden geacht te kunnen vervullen - de mate van betrokkenes arbeidsongeschiktheid van 80% of meer per 3 november 2004 herzien naar 35-45%.

Bij brief van 18 oktober 2004 heeft betrokkene een bezwaarschrift ingediend.

Bij besluit op bezwaar van 20 januari 2005 heeft appellant betrokkenes bezwaarschrift aangemerkt als uitsluitend te zijn gericht tegen het kortingsbesluit en geweigerd dat kortingsbesluit te herroepen.

Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank betrokkenes beroep tegen het besluit op bezwaar van 20 januari 2005 (hierna: bestreden besluit) gegrond verklaard, het bestreden besluit vernietigd en het meer of anders gevorderde afgewezen, zulks met bepalingen over de proceskosten en het griffierecht.

In de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank tevens als haar oordeel gegeven dat appellant ten onrechte betrokkenes bezwaarschrift niet óók gericht heeft geacht tegen het herzieningsbesluit en dat bijgevolg appellant alsnog te dien aanzien een besluit zal moeten nemen op betrokkenes bezwaarschrift.

In hoger beroep heeft appellant aangevoerd uitsluitend op te komen tegen dat oordeel, stellende dat uit de gedingstukken - met name betrokkenes bezwaarschrift van

18 oktober 2004 en het verslag van de hoorzitting op 18 november 2004 - expliciet blijkt dat betrokkene geen bezwaar heeft tegen het herzieningsbesluit en dat de rechtbank met dat oordeel buiten de omvang van het geschil is getreden. Voor het overige heeft appellant te kennen gegeven in de aangevallen uitspraak te berusten.

De Raad oordeelt als volgt.

Bij het door appellant aangevochten oordeel gaat het niet om een overweging ten overvloede, immers, in geval van volledige berusting in de aangevallen uitspraak zal appellant ingevolge dat oordeel alsnog ten aanzien van het herzieningsbesluit een besluit op bezwaar moeten nemen.

Het bezwaarschrift van 18 oktober 2004 noch het verslag van de hoorzitting op

18 november 2004 bevat enige indicatie dat betrokkene bezwaar heeft of heeft bedoeld te maken tegen óók het herzieningsbesluit. Veeleer is het tegendeel het geval, nu betrokkene in zijn bezwaarschrift met zoveel woorden heeft vermeld dat hij het prima vindt dat de arbeidsdeskundige hem "voor een x aantal procent wil goedkeuren". In zijn bezwaarschrift heeft betrokkene al zijn pijlen gericht op de aannahme door appellant dat hij per 1 maart 2004 inkomsten uit arbeid heeft. In de laatste regel van zijn bezwaarschrift verwijst betrokkene naar het kortingsbesluit ("Onderwerp: wijziging in de uitbetaling van de uitkering"). In het verslag van de hoorzitting op 18 november 2004, welk verslag betrokkene geen aanleiding heeft gegeven tot het maken van op- of aanmerkingen, is vermeld dat betrokkene er geen bezwaar tegen heeft dat hij minder arbeidsongeschikt wordt geacht en dat betrokkenes bezwaar ertegen is gericht dat is gezegd dat hij inkomsten uit arbeid heeft.

Betrokkene heeft in beroep niets aangevoerd dat wijst in de richting van in rechte opkomen tegen het bestreden besluit met het oog op het herzieningsbesluit.

Uit het vorenstaande volgt dat appellant bij het nemen van het bestreden besluit terecht en op goede gronden heeft aangenomen dat betrokkene in zijn bezwaarschrift van 18 oktober 2004 en in het vervolg van de bezwaarprocedure uitsluitend blijkt heeft gegeven van bezwaren tegen het kortingsbesluit.

Aangezien de rechtbank ten onrechte is gekomen tot haar hiervoor weergegeven oordeel en met dat oordeel buiten de omvang van het geschil in beroep is getreden, slaagt appellants hoger beroep. De aangevallen uitspraak dient in zoverre te worden vernietigd.

Van voor vergoeding in aanmerking komende proceskosten is de Raad niet kunnen blijken.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep;

Recht doende:

Vernietigt de aangevallen uitspraak in zoverre dat de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen niet alsnog een besluit op bezwaar ten aanzien van het besluit van 17 september 2004 tot herziening van de aan [betrokkene] toegekende WAO-uitkering behoeft te nemen.

Deze uitspraak is gedaan door G.J.H. Doornewaard als voorzitter en R.C. Stam en J.P.M. Zeijen als leden. De beslissing is, in tegenwoordigheid van A.C.W. Ris - van Huussen als griffier, uitgesproken in het openbaar op 28 september 2007.

(get.) G.J.H. Doornewaard.

(get.) A.C.W. Ris-van Huussen.

MK